

Mani die leryhu 3 Brücke =

(= 44)

1) Sacro barto, Johannes de

Sphaericon opus certum.

[Leipzig: bei Walter des Capellans, 1485-1489]

Hain X 74 295

BMB. III, p. 636.

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

(= 45)

2) Vegius, Mafleris (nicht: Vitruvius?)

De veritate et phylalthe

Leipzig: Konrad Kachelofen.

Hain X 14942

Hain X 15929, BMB III p. 632

BMB
III,
p. 623

3. Tibullus, Albinus:

Ec. 8

Elegia de amore et lani Eximio Messalae

(= 46)

Leipzig: Konrad Kachelofen. nicht nach 44 S 27

EPI THALAMIA

IN HONOREM
AMPLISSIMI, AC

PIETATE, PRVDENTIA,
doctrina morumq; integritate præ-
stantissimi viri Dn. CHRISTIANI
MACKII, publici Notarii
dignissimi,

AC

LECTISSIMAE PVDI-
cissimeq; virginis Margareta, præ-
stantissimi viri Dn. Jacobi Mulleri,
Illustriss. Pr. Anhalt. olim
Secretarij relictae
filiae.

Nuptias celebrantium Dessaviae
8. Id. Novembris Anno 98.

Scripta ab amicis.

SERVESTÆ,
Imprimebat Iohannes Schlier,
Anno cl3 Is IC.

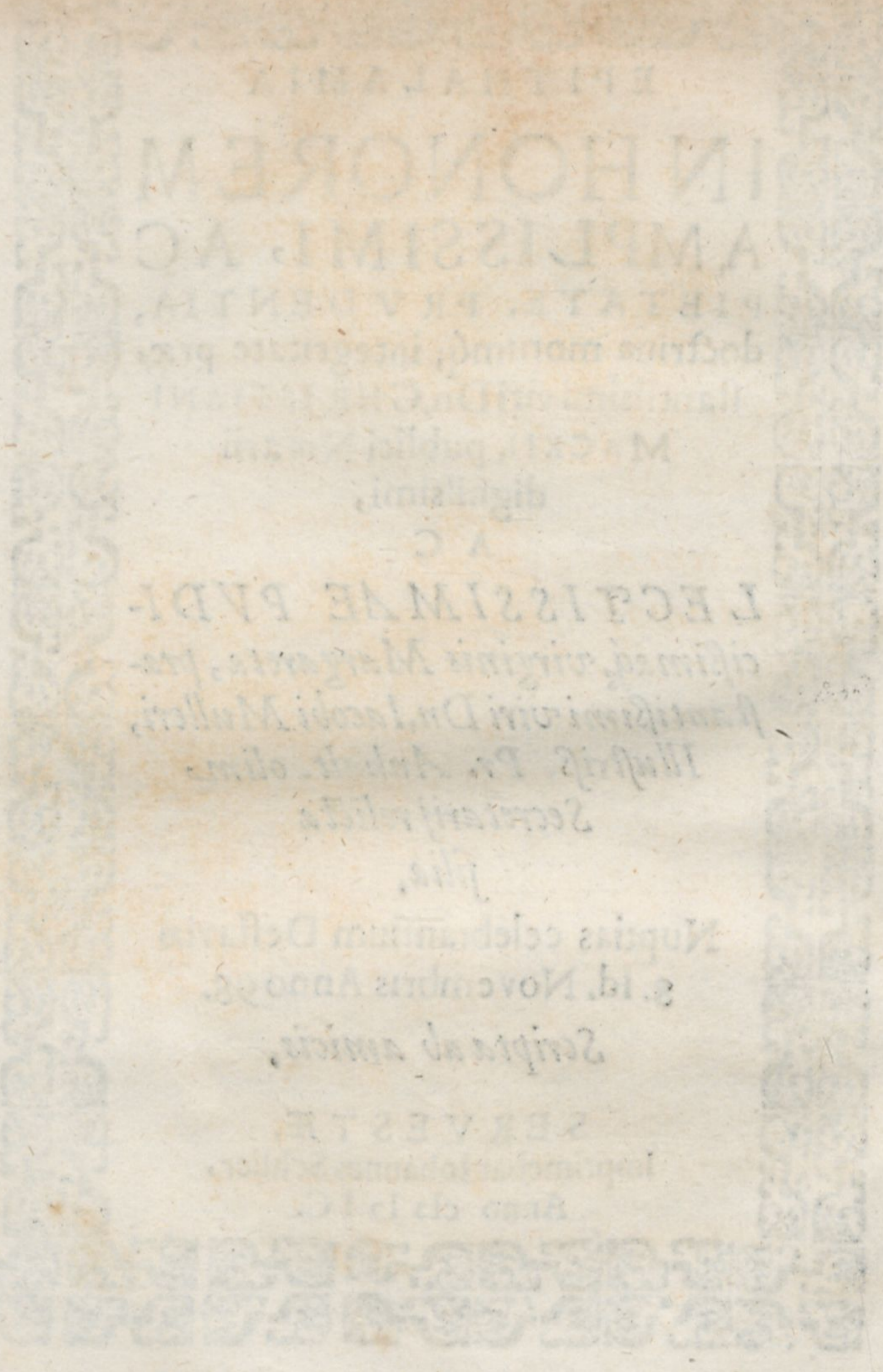

IN HONOREM
AMPLISSIMI AC
SACRATISSIMI
MAGISTRI
DIPLOMATI

LECTISSIMAE PUBLI
CIS
SECRETARIUS

Notus celebratum
e. 14. Novembris Anno
Scriptum ab amicis

RESERVE
Hoc est

Lucet in humanis divina poten-
tia rebus,
Lucet amor, bonitas, curaq;
summa Dei.
Ille bonus terras formavit, &
alta, polumq;
Atq; potens nutu concutit ista suo.
Ille virum limo fecit, somnoq; sepulti
Extitit è costâ fœmina facta viri:
Fœmina, qua latas complevit semine terras,
Fœmina, qua damnis commoda mista tulit.
Factus & hinc ordo, quo nil prestantius Orbe,
Vni quo vivit fœmina iuncta viro.
Huic Dominus præstò est, & ut huic sua munia
prestant
Aligerum cœtus, semper adesse iubet.
Ipse maritorum pœnam ob delicta reposcit,
Et miris tollit vulnere facta modis.

A :

Ipse

Ipse simul, natos dum corrigit, ardet amore
Ipforum, nec opus vult perijsse suum.
Tristia convertit prudenter, ut inde redundant
Lata: solent letis tristia sæpè sequi.
Quisquis es, ò nimium non extollare secundis!
Quisquis es, ò nunquam deijciare malis!
Sæpè quis est lapsus, quò surgeret altiùs, idem
E latus sæpè est, altiùs ut rueret.
Sæpè pluit, sterilem imber fœcundet ut agros,
Floreat ut quercus flaccida sæpè pluit.
Omnia mutantur, ceu nos mutamur: & inde
In populo Dominus se probat esse suo.
Forsitan exemplũ petis, hæc quo dicta probètur:
Exemplum vivum si petis, ecce fero:
Aspice qui castam Sponsus sibi iungit amicam,
Tentârunt telis ut fera fata suis:
Sustulit huic sociã mors horrida, sustulit Annã,
Qua fulcimen erat, gemma, decusq; domus.
Lamentis, gemitu resonabant limina, luctu:
Plorabant nati: tristis amicus erat.
Nec dubiũ est, viduq; quin mète revoluerit altã:
Heu! mea iam tecum est interitura domus.
Cessavit luctus, quem gaudia mille sequuntur,
Mille voluptates, delitiumq; novum:
Nam

Nā venit in thalamos castissima Margaris, al-
Virgo Deū venerans, virgoq; digna toro. (mū
Cedite vos illi formosa cedite Nympha:
Margaris hac victrix sola tropæa refert:
Velsit de formā, velsit de moribus, acta
Omnis de palmā lis erit: illa refert.
Huic date picta locum vos inter lilia, quorum
Tempore vernali forma relucet agris.
Quod si non vincit vos Margaris: attamen illa
Par erit. Ergo locum cedite quasō pari.
Talis erat quōdam Rachel pulcerrima nympha,
Talis ē Isacis pulcra Rebecca fuit.
Sic beat ingenuos Deus, ē sic respicit illos,
Quorum pectus habet certa tenaxq; fides.
Hos inter Sponsus nulli probitate secundus
Moribus est cultis, arte fideq; valet.
Nec mea laus hæc est: extollunt laudibus ipsum
Vrbs Servesta suo quas alit ampla sinu:
Nec tenues alit illa viros, alit arte potentem
Am lingum, columen dogmatis ille sacri:
Maiorem vatem, quo non prestantior alter:
Proxima iam Phæbi versibus ille facit.
Ber smānum Sophia lumen firmumq; statumē,
Discentum doctā qui colit arte chorum.

A 3

Et

Et si laus varii, ut certè, non ultima vulgi,
Illius tota nomen in urbe volat.
Ipse ego multoties arrectis auribus hausi
Illius in laudes solvere labra viros:
Mackius ille bonus, censum qui colligit, alti
Dogmata sacra Dei iustitiamq; colit.
Talis Noha fuit veteris iustissimus ævi,
Talis Aristides: nomen ut inde tulit.
Salve Sponse, bono superum exoptate parenti,
Salve clarorum flos generose virum,
Fata dedere tibi tandem quam vota volebant,
Vota velint rursus quod pia fata volunt:
Fata volunt, ut vita Deo sit dedita, vitam
Dum tradis, peragis quod pia fata volunt.
Inde domus tua florebit, ceu floret in alto
Dura Cedrus Libano, tutaq; semper erit.
Non vi ventorum, rapido non turbine versa,
Nec tempestatum fluctibus illa cadet.
Quamvis hostis atrox, rugientis more leonis
Hinc atq; inde vagans, multa pericla struat.
Sis letus, casumq; bonis solare futuris:
Quæ nocuisse putas, experiere bona.
Margaris auxilio stabit domus, aurea vestris
Fulgebit tectis pax, pietas, & amor.

Illius

Illius in gremium poteris deponere, si qua
Cura tuam mentem tangit & angit edax:
Non te cura grauis premet amplius: illa leuabit
Pondere curarum, consiliumq; dabit:
Mulcebitq; animum dictis, quæ plurima fando
Vxores cogit promere dulcis amor.
Inde tuos animos irrepent gaudia, miles
Quanta capit quando victor ab hoste redit.
Sic plaudit quando scopulos vitauit in alto
Nauta suis ratibus littora tuta petens.
Sic plaudit quando peregrinis exul ab oris
Ad patriæ remeat dulcia tecta sua.
Sed Deus ad maiora potens vos premia ducet,
Premia, quæ Christus sanguine parta tenet.
Pandetur quondã domus omnipotentis Olympi,
Atq; dabunt vobis rura beata locum.
Hic modo firma fides maneat, firmissima cœli
Mœnia quæ superet, vincat & inde Deum.
Hæc mihi contingat vobiscum habitare misello,
Simq; sacro vobis fœdere iunctus ego.
Iunctus ero, si, Christe, fide tua iussa capeffam:
Christe, volo, modo da fidere posse tibi.

Georgius Sollingus Lutterbergensis
illultris Gymnasij Seruestani
alumnus.

ALIVD.

NVnc, Sponso, mea Musa gratulatum
Eia surge novo, cui Iehova

Tam pulcram sociam dat, & suavem:

Qua non basia, Christiane, sed dat

Nectar, quæq; anima suaveolentem

Dat rorem, atq; thymū dat, atq; nardū,

Et mel, quale iugis legunt Hymetti,

Atq; in Cecropiis apes rosetis:

Quæ te suaviolum, columbulamq;

Et te florem anima sua, & salutem,

Et te delicias suas, & aurum,

Et vitam, & Philomelulamq; dicet.

En formam egregiam tuæ puellæ:

En pulcrum caput, aureosq; crines:

Et blanda ora: corollina ecce labra,

Et dentes niveos, genas tenellas,

Et molles oculos, manus nitentes,

En & brachiolum, lacertulosq;:

En & compositum latus decenter:

Ac artus Scythicis pares pruinis.

O quam

O quam, Sponse, tibi favet secundus
Eventus, fruere quod hac puella.

O longam Pylij videte vitam:
Et dulces date liberos, levabunt
Qui vobis gemitus, toriq; curas.

Isaac Gregorius Serevest. illustr. Gy-
mnasij alumnus.

ALIVD.

T Aeta iterum lux hac post nubila tem-
pora surgit, (modo.

Exhilaransq; novo languida corda

Namq; datur Sponso lugenti casta virago,

Qua removet vultu triste supercilium.

Tedis affines his & letantur amici,

Devotas animis concipiuntq; preces.

Christe fave Sponsis his, & connubia firma:

Perpetuo aspersum redde favore torum.

Sed favet; in dextram dignatur tradere Sponso

Sponsam, & utrisq; Patrem se fore mitis ait.

B

Quis

*Quis promittenti non toto fidere corde,
Et sperare velit quaeq; secunda, Deo?*

*Jacobus Mullerus Dessau
viefis.*

ALIVD.

I*N terris placide qui vult traducere
vitam,*

*Is summi faciat iussa verēda Dei,
Hac inter non postremas fert Ordo jugalis,*

Qui nectit caste pectora iuncta duo.

Vtilis ille status sancte servantibus, atq;

Coniuge nil casta dulcius esse potest.

Cum te dura premunt adversis fata, fidelis

Vxor adest, pressum subleuat uxor ope.

Cum recubas aeger, non tam tibi sternere lectum

Quam corpus cupiat condere amicus humo:

Namq; tuis inhiat rebus, si nummulus absit,

Non qui pallentem curet amicus erit:

Illam affixa tuo lateri tibi semper adheret,

Curat, amat, fulcit teq; dolente dolet.

Ergo

*Ergo tuis rebus benè prospicis, optime Sponse,
Dum recolis casti fœdera sancta tori.
Esse tibi cura ostendis mandata Iehovæ,
Et, quæ spreta nocent, iussa verenda facis.
Vivite felices, placido vos Numina vultu
Aspiciant, bona Pax adsit, & absit Eris.
Vestra domus sic florebit, flor ebit is ipsi,
Tu Deus ut vigeat Sponsus uterq; dabis:
Inde tibi surgent felici germine nati,
Quorum erit in laudes lingua soluta tuas.*

Iacobus Bringzu Serve-
stanus.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Fa 1388,
80

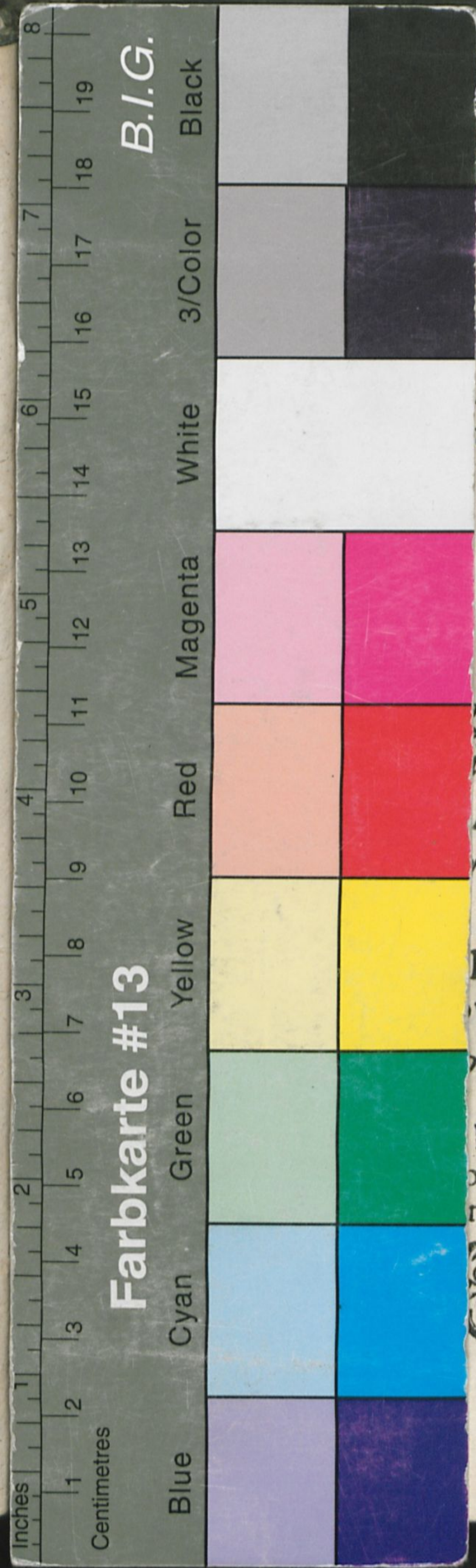
Ink.

[Faint blue ink scribble]

HALAMIA
 ONOREM
 SSIMI, AC
 , PRVDENTIA,
 umq; integritate pra
 ri Dn, CHRISTIANI
 I, publici Notarii
 igitissimi,
 AC
 SIMAE PVDI-
 inis Margareta, pra
 ri Dn, Jacobi Mulleri,
 Pr. Anhalt. olim
 retarij relictæ
 filia,
 lebrantium Dessavia
 vembris Anno 98.
 ta ab amicis,
 RVESTÆ,
 oat Iohannes Schlier,
 no cl. Is IC.

33

